

Hinsichtlich des Ptolemäus und Jornandes kann Ihnen unsere Bibliothek leider nichts Besseres biethen, als Sie dort haben.

Unter den Unrichtigkeiten, die sich in Ihrem Artikel über unser Schriftwesen eingeschlichen haben, bemerke ich unter anderen die, daß Sie S. 175 den (nunmehrigen infulierten Probst von Neustadt in Unterkrain) A. Albrecht zum kräftigsten »podpûrec« des Metelko'schen ABC machen, obwohl ich in meinen Notizen nur gesagt haben kann, daß er der entschiedenste Gegner desselben ist.

S. 173 N. B. soll heißen Kuralt und nicht Huralt (obwohl das H moralisch nicht gerade unwahr ist). Der Mann ist gegenwärtig im geistlichen Corrections-Haus in Murau.

S. 170. Stanig ist nicht Stanik, sondern Stanizh; die Görzer schreiben Supancig statt Supanzhizh etc.

Daß Dr. Čelakovský die Redaction der böhm. Zeitung übernommen, ist gewiss ein großer Gewinn für Böhmen. Wir sind leider mit der böhmischen Sprache zu wenig vertraut, daß wir daran, und namentlich an der Wěsta Česka den Antheil nehmen könnten, den sie verdient und bei Euren schlechten Wörterbüchern kann man Eure Sprache nicht lernen, wenn man auch noch so viel guten Willen hätte.

Ich hoffe wenigstens durch Herrn Träger wieder Nachrichten von Ihnen und dem Fortgange ihrer Arbeiten zu erhalten und bin mit unbegrenzter Hochachtung

Ihr

ergebenster treuer Freund

M. Zhóp.

Pismo Fr. Prešerna — F. L. Čelakovskemu. Priobčil V. A. France v. Prešernovo pismo, katero je natisnjeno spodaj, sem našel med dopisi F. L. Čelakovskega, ki so mu došli od slovanskih učenjakov in pisateljev, in ki so se ohranili žalibog v jako majhnem številu. Sedaj so last prof. praškega vsučilišča L. Čelakovskega, kateri mi jih je ljubeznivo dovolil uporabiti.

Gospodu Frenzetu Ladislavu Zhelakovskimu.

Blagorojeni Gospod,

dragi perjatelj!

Vashe pismo in njegova perloshba me je tolkajn bolj razveselilo, ker bi ne bil nikoli mislil, de bodo moje pesmize, katerim je tukaj tolikanj nasprotnikov ostalo, med Zhehi tako gorkiga (warmen) sagovarjovza najdle. Vem szer, de hvala, ki ste me s' njo tako bogato obdarovali ni saslushena, vunder nam ni bla perjatlam slovenske literature sa' to neperjetna, ker nam je porok vashe ljubeshni do nashiga rodú, in nima drujiga namena, ko nam pevze isbuditi, kateri bi jo saslushiti vtegnili. Sarés je treba dramila mojim Kranjzam. V zhetertih bukvah buzhelize bote vidili de se shtevilo nashih tovarshov manjsa, in de tih nekaj, kar nas je ostalo, smo peshati sazheli. Poesija je do sdaj per nas vezhidel neobdelana ledina, s proso se sami duhovni okvarjajo. Jest imam she davno eno novelo osnovano, pa si zhasa ne vsamem, de bi jo sapisal. Kasteliz she dva leta Vodnikove pesmi, vse kar jih je rajnki sloshil, med njimi tudi ljudske od njega sbrane, kar jih ni prekosmatih na svitlobo dati obeta, kdaj pa obljudo

spolnil bo, se ne vé. Morebiti de Linhartovi dve komediji posnashiva, in do drugja leta obsorej natiskvati dava. Koroshki Slovenzi bodo s' enim svesikam ljudskih pesem na noge stopili, katere vam shé morebiti bomo s' perhodnjo buzhelizo poslati samogli. Meni ni nobena, kar sim jih bral dopadla. Napis ljudske pesmi (Volkslieder) se mi sdé je lash, ker niso pesmi med ljudstvom pete, ampak neslane puzhe, ki bi farji in terzjali (Bettbruder) radi s' njimi prave ljudske pesmi odrinili. Zhe v' prihodni buzhelizi ljudske pesmi is Smoletove bere pogreshili bote, mislite de jih je strahopesdlivi (sit venia verbo) zensor Zhop saterel. Smolé, sa kateriga ste prashali, je premoshen kupez, sa Kranjshino posebno vnét, in sraven dovolj poduzhen (sná lashko, franzosko in englendarsko do verhá) vunder bres posebnih pisarskih daróv. De nas Kopitar morebiti she bolj, ko saslushimo sanizhuje vemo is njegovih pisem Zhopu pisanih. V rokopisnih (Handschrift) sadnje buzhelize je sa tega voljo nasledijozhi Sonet stal, v' katerimu sim ga hotel Plinjove pravljize od zhevlarja, kateri per nas vselej tudi Kopitarstvo oskerbljuje spomniti:

Apél podobo na ogléd (Schau) postavi,
 De bi resnizo slisal ne le hvalo
 Sad skrit svesto poslusha kaj sijalo
 Neumno, kaj umetni od nje pravi.
 Pred njó s' kopíti zhevlar se ustavi;
 Ker ogleduje drétar obuvalo, (Beschuhung)
 Jermanov (meni) de ima premalo,
 Kar on ozhita, (ausstellen) koj Apél popravi.
 Ker pride drugi dan moj mosh kopitni,
 Na mest deb' shel napréj po svoji poti,
 Mezha. Wadc. Ker zhevli so pogódi (in der Ordnung), mézh se loti,
 Saverne (zurechtweisen) ga obrasnik imenitni
 In tebe s' njim, ki nap'zhen (verkehrrt) si ozhítar
 Rekozh: le zhevlje sodi naj Kopítar.

Ker pa moshovu ni dano shal (shala Scherz) zhislati, (Zhop mu je Sonet poslal) sim ga nasaj usel, de ne bo mogel vsih »Slovanov patriarh« (tako imenovan od Shafafika) toshiti: »nemo propheta in patria«. Prejmite serzhno sahvalo sa poslane bukve. Shal mi je de jih ne morem sdaj s' nobenim kranjskimi namestniti. Zhe kaj na svitlobo pride, kar bi mislil, de bi Vam snalo vshezh biti, Vam bom s' veselo hvaleshnostjo poslal. Do sdaj she tako malo Vash jesik umém, de Vas morem pšositi, Vashe liste, zhe me, kar si upati predersnem, she s' katerim bote osrezhili, po nemshko pisati. Ne samerite de tako posno odpisnem. Pred bi bil pisal, al ker Vam je Zhop odgovoril, sim se bal, de bi Vam ne bilo ustresheno s' mojim listam, in sraven sim tako sanikarni pisar, de se mi je ljubesen s' nekakshino Gospodizhno v' Grad'zu le savolj tega poderla, ker sim ji premalokedaj pisal. Sdravi bodite in perporozhite me per Zhehih perjatlih slovenskiga jezika, posebno per Gospodu Palazkimu.

V Ljubljani 14 dan Brésna 1833.

Vash

Sposhtovavez in perjatel

Dr. Fr. Sav. Presernu.